

ผลการใช้รูปแบบการสอนซินเนคติกส์ที่มีต่อความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

**The Effects of Using the Synectics instruction model on creative
writing skills of Grade 6 students**

คทาทพร เหมภูเขียว

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

Khathaporn Hemphukheaw

Ramkhamhaeng University, Thailand

Corresponding Author, E-mail: 6312440006@rumail.ru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียน (2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนวัดโคกนอน จำนวน 14 คน วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ (1) แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์ (2) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติ t-test (Dependent Samples)

ผลการวิจัยพบว่า (1) นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนเรียนเท่ากับ 52.14 คะแนนหลังเรียนเท่ากับ 60.00 ซึ่งคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (2) ผลการเปรียบเทียบความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: รูปแบบการสอนซินเนคติกส์; การเขียนเชิงสร้างสรรค์

Abstracts

The purposes of this research were to (1) compare the creative writing abilities of Students in Grade 6 students before and after learning. (2) to compare the creative writing abilities of Students in Grade 6 students after learning with the criteria of 70 percent. The sample was 14 students in Grade 6 students in semester 2 of the academic year 2022 of Wat KhoNon School. A sample was selected from the purposive sampling method. Research tool (1) Thai language lesson plan by using a Synectic method. (2) creative writing ability test. The statistics used in the research were mean, standard deviation, statistical values, t-test (Dependent Samples)

The finding of this research found that (1) students had creative writing ability before learning equal to 52.14 and after learning equal to 60.00. The post-test scores were significantly higher than the pre-test scores at the .05 level. (2) The comparative results of creative writing abilities of Grade 6 students after studying were higher than the criteria of 70 percent with statistical significance at the .05 level.

Keywords: Synectics Instruction Model ; Creative Writing

บทนำ

การเขียนเป็นการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึกของผู้เขียนไปสู่ผู้อ่าน โดยใช้ตัวอักษรเป็นสื่อ ซึ่งนับว่าการเขียนเป็นทักษะพื้นฐานและมีความสำคัญในการเรียนวิชาภาษาไทยและวิชาอื่นๆ เนื่องจากการเรียนเกือบทุกวิชาจำเป็นต้องอาศัยการจดบันทึกข้อมูลความรู้ การสรุปเรื่องราวที่ได้ยิน ได้ฟัง หรือเขียนตอบปัญหา เขียนแสดงความคิดเห็นต่างๆ นักเรียนจึงต้องฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ เพื่อให้การสื่อสารนั้นๆบรรลุจุดประสงค์ การเขียนเป็นการถ่ายทอดความคิดและความรู้สึกของตนออกมาเป็นตัวอักษร เพื่อให้ผู้อ่านเกิดการรับรู้และเข้าใจ ถือว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดในการเป็นนักปราชญ์ เพราะการเขียนเป็นผลรวมของการพูด การอ่าน การฟัง และการคิด (นราวัลย์ พูลพิพัฒน์, 2529 : 52) และเป็นการสังเคราะห์สิ่งที่เรารู้มา ใช้ความคิดสร้างสรรค์ของตนเอง เพื่อถ่ายทอดให้ผู้อื่นรู้ ฉะนั้นการเขียนจึงเป็นทักษะที่สำคัญอย่างหนึ่งในการสื่อสารที่ควรพัฒนาและฝึกฝน (ประภาศรี สีหอำไพ, 2524 : 85)

การเขียนเชิงสร้างสรรค์ เป็นทักษะอย่างหนึ่งที่สำคัญในการพัฒนาการศึกษาเป็นอย่างมาก เพราะการเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นทักษะพื้นฐานที่ช่วยให้นักเรียนได้กล้าแสดงออกในการถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด จินตนาการ และประสบการณ์ โดยเชื่อมโยงลำดับความคิดให้เป็นถ้อยคำที่สละสลวย สามารถเขียนได้หลากหลาย แปลกใหม่ และไม่ซ้ำกับผู้อื่น เพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นได้เข้าใจตรงกับผู้เขียน การเขียนสร้างสรรค์ยังช่วยในการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมของสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง และปัญหาแปลกใหม่ ซึ่งเกิดขึ้นตลอดเวลาได้อีกด้วย การที่จะดำรงชีวิตหรือปรับตัวให้อยู่ในสภาพสังคมลักษณะนี้ได้ จะต้องอาศัยทักษะที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ และความกล้าแสดงออกในด้านความคิดให้มากขึ้น ซึ่ง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 61) ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในระดับประถมศึกษา จาก

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ได้กำหนดคุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้านการเขียนไว้ว่า ผู้เรียนในระดับนี้ต้องเขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น เขียนเรื่องตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์ เพราะการเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นการเขียนโดยใช้ความรู้ประสบการณ์ จินตนาการในการเขียน ผู้เขียนจึงต้องมีความคิดจินตนาการที่ดี มีคลังคำอย่างหลากหลายสามารถนำคำมาใช้ในการเขียนและใช้เทคนิคการเขียน ผูกฝนกระทั่งใช้ถ้อยคำได้อย่างสละสลวย จากทัศนะดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ผู้เขียนจะต้องใช้จินตนาการในการเขียนให้ผู้อ่านเกิดจินตนาการคล้ายตามผู้เขียน ใช้สำนวนภาษาดี เรียบเรียงให้ไพเราะสละสลวย มีความหมาย มีคุณค่าทางด้านจิตใจและสติปัญญา ไม่เลียนแบบใคร มีลักษณะเฉพาะเป็นของตนเอง (ปราณี สุรสิทธิ์, 2549 : 74)

จากการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดโคกอนภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 พบว่า นักเรียนยังมีความบกพร่องด้านการเขียนเรื่องตามจินตนาการ ขาดความคิดสร้างสรรค์ที่เป็นส่วนสำคัญในการพัฒนางานเขียนของตนเองให้มีประสิทธิภาพ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการเขียนเฉลี่ยร้อยละ 67.45 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนดไว้ร้อยละ 70 ซึ่งสอดคล้องกับ (จงกล วจนะเสถียร, 2559 : 63) พบว่า การสอนเขียนยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทยมีค่าคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 67.57 ซึ่งต่ำกว่าสาระอื่นๆ และยังต่ำกว่าเกณฑ์ที่ทางโรงเรียนกำหนดไว้ที่ร้อยละ 75 จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้ารูปแบบวิธีการสอนที่สามารถพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนพบว่า รูปแบบการสอนที่นิยมใช้มากคือ ซินเนคติกส์ หรือ “Synectics Instructional Model” เป็นรูปแบบที่จอยส์ และวิล (Joyce & Weil, อ้างถึงใน ทิศนา ขัมมณี, 2557 : 71) เป็นรูปแบบการเรียนการสอนกระบวนการคิดสร้างสรรค์ พัฒนาขึ้นจากแนวคิดของ กอร์ดอน (Gordon) ที่กล่าวว่า บุคคลทั่วไปมักยึดติดกับวิธีคิดแก้ปัญหาแบบเดิม ๆ ของตน โดยไม่ค่อยคำนึงถึงความคิดของคนอื่น ทำให้การคิดของตนคับแคบและไม่สร้างสรรค์ บุคคลจะเกิดความคิดเห็นที่สร้างสรรค์แตกต่างไปจากเดิมได้ หากมีโอกาสดำลองคิดแก้ปัญหาด้วยวิธีการที่ไม่เคยคิดมาก่อน หรือคิดโดยสมมติตัวเองเป็นคนอื่น และถ้ายังให้บุคคลจากหลายกลุ่มประสบการณ์มาช่วยกันแก้ปัญหา ก็จะได้วิธีการที่หลากหลายขึ้นและมีประสิทธิภาพมากขึ้น ดังนั้นกอร์ดอนจึงได้เสนอให้ผู้เรียนมีโอกาสดำลองคิดแก้ปัญหาด้วยแนวคิดใหม่ ๆ ที่ไม่เหมือนเดิม ไม่อยู่ในสภาพที่เป็นตัวเอง ให้อลองใช้ความคิดในฐานะที่เป็นคนอื่นหรือเป็นสิ่งอื่น สภาพการณ์เช่นนี้จะกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความคิดใหม่ ๆ ไว้ 3 แบบ คือ การเปรียบเทียบแบบตรง (direct analogy) การเปรียบเทียบบุคคลกับสิ่งของ (personal analogy) และการเปรียบเทียบคำคู่แย้ง (compressed conflict) วิธีการนี้มีประโยชน์มากเป็นพิเศษสำหรับการเรียนรู้เกี่ยวกับการเขียนและการพูดอย่างสร้างสรรค์ รวมทั้งการสร้างสรรค์งานทางศิลปะ

วิธีสอนแบบซินเนคติกส์ มีลักษณะเด่นอยู่ที่การใช้การเปรียบเทียบแบบง่าย ๆ 3 รูปแบบ โดยมีการโยงความสัมพันธ์ของการเปรียบเทียบ สิ่งที่ไม่เกี่ยวข้องกันเข้าด้วยกัน โดยเด็กมีอิสระทางความคิด เป็นตัวของตัวเอง และก็ยอมรับในแนวคิดของผู้อื่น ครูเป็นเพียงผู้ที่คอยกระตุ้นด้วยการใช้คำถามให้เด็กได้คิดหาทางแก้ปัญหาาร่วมกัน ครูจะไม่ตัดสินผลงานของเด็กที่หลากหลาย ให้กำลังใจเขา ส่งเสริมให้เขาพบกับความสำเร็จได้ด้วยตัวของเขาเอง และการฝึกต้องเป็นไปในแนวทางที่ถูกต้องอย่างต่อเนื่อง โดยมีการวัดผลและประเมินผลเพื่อหาจุดบกพร่องเป็นระยะ ๆ แล้วนำมาแก้ไขสถานการณ์ต่าง ๆ ให้ทันที่ ซึ่งจะเป็นผลทำให้เด็กมีความสามารถในการเขียนความเรียงที่ดียิ่งขึ้น มีแนวคิดที่แปลกใหม่ เกิดความมั่นใจในการคิดและการนำเสนอ อีกทั้งยังรู้จักการยอมรับในผลงานของผู้อื่นที่มีเหตุผล ย่อมจะทำให้เกิดผลดีต่อการเรียนรู้ของเด็ก ซึ่งถือเป็นการค้นพบองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง ซึ่งนับเป็นหัวใจสำคัญของการศึกษาในทุกสาระวิชา (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2545 : 102 ; สุวิทย์ มูลคำ, 2547 : 58 และ สุนทร สันธพานนท์, 2554 : 28) กล่าวว่า วิธีสอนนี้มุ่งให้ผู้เรียนคิดพิจารณาและเปรียบเทียบอย่างละเอียดเป็นระบบ พัฒนาให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์โดยใช้วิธีเปรียบเทียบสิ่งต่าง ๆ ทำให้สามารถคิดได้อย่างกว้างขวางและเป็นอิสระ กระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักคิด แล้วถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นภาษาเพื่อสื่อให้ผู้อื่นเข้าใจได้ง่าย

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงนำรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์มาพัฒนาความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดโคกนอน เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ สะท้อนความรู้สึกรู้สึก มีความมั่นใจ สามารถเขียนเรื่องจากภาพที่กำหนดให้ เขียนเรื่องจากคำที่กำหนดให้ เขียนเรื่องจากหัวข้อที่กำหนดให้ เขียนเรียงความตามหัวข้อที่กำหนดให้ และเขียนนิทานตามจินตนาการให้มีประสิทธิภาพ เป็นแนวทางในจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และส่งเสริมความสามารถการเขียนในวิชาภาษาไทย และวิชาอื่นๆในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียน
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70

ระเบียบวิธีวิจัย

1. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ที่ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามแผนการวิจัยแบบทดสอบก่อนและหลังกับกลุ่มเดียว (One Group Pretest –Posttest Design)

ตารางที่ 1 แบบแผนการวิจัยแบบทดสอบก่อนและหลังกับกลุ่มเดียว (One Group Pretest –Posttest Design)

	T ₁	X	T ₂
เมื่อ	T ₁		
		X	
			T ₂

T₁ แทน การสอบก่อนเรียน (Pretest)
 X แทน แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์
 T₂ แทน การสอบหลังเรียน (Posttest)

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนวัดโคกนอน ภาคเรียนที่ 2 จำนวน 1 ห้องเรียน รวมนักเรียน 14 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดโคกนอน ภาคเรียนที่ 2 ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) จำนวน 14 คน โดยพิจารณาจากห้องเรียนที่ผู้วิจัยรับผิดชอบ

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ รูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2565

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

4.1 แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์ จำนวน 5 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 10 ชั่วโมง ผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) รายข้ออยู่ระหว่าง 0.67 - 1.00 แสดงถึงคุณภาพมีความสอดคล้องกันทุกด้าน

4.2 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เป็นแบบทดสอบอัตนัย จำนวน 10 ข้อ ที่ใช้ทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้ (Pre-test) และหลังการจัดการเรียนรู้ (Post-test) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ซึ่งมีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.20 – 0.80 ค่าอำนาจจำแนก (r) มีค่าตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ (Coefficient Alpha) จำนวน 10 ข้อ มีค่าเท่ากับ 0.904

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยผลการใช้รูปแบบการสอนซินเนคติกส์ที่มีต่อความสามารถเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

5.1 แบบแผนการทดลอง การวิจัยนี้ทำการทดลองใช้แบบทดสอบก่อนและหลังกับกลุ่มเดียว (One Group Pretest –Posttest Design)

	T ₁	X	T ₂
เมื่อ	T ₁		
		X	
			T ₂

เมื่อ T₁ แทน การสอบก่อนเรียน (Pretest)
X แทน แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์
T₂ แทน การสอบหลังเรียน (Posttest)

5.2 ขั้นตอนการทดลอง

5.2.1 นำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง แจงผู้อำนวยการโรงเรียนวัดโคกนอน สำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการดำเนินการวิจัย

5.2.2 ทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

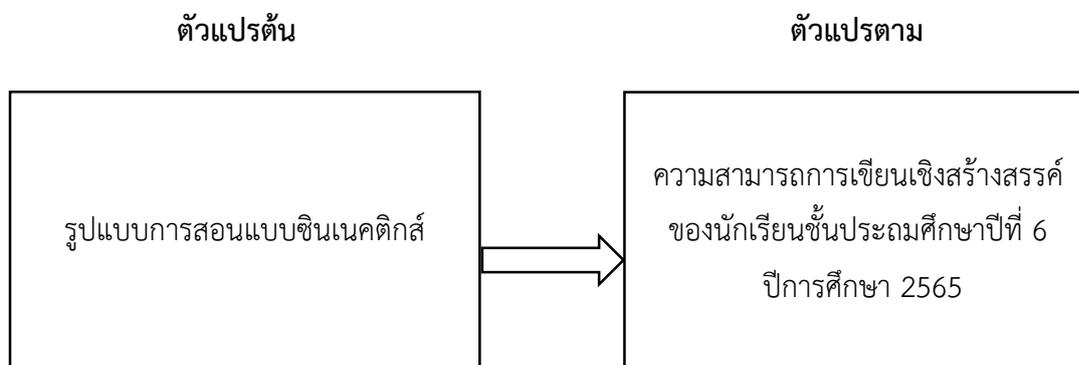
5.2.3 ผู้วิจัยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ทำแบบทดสอบวัดความสามารถเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนการจัดการเรียนรู้ Pre-test จำนวน 5 ข้อ จำนวน 2 ชั่วโมง เพื่อวัดพื้นฐานทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์

5.2.4 ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ ในชั่วโมงวิชาภาษาไทย โดยดำเนินการเป็นเวลา 10 วัน

5.2.5 นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้ Post-test

5.2.6 ตรวจสอบให้คะแนนการทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ นำข้อมูลคะแนนจากแบบทดสอบก่อนเรียน - หลังเรียน มาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

กรอบแนวคิดในการวิจัย



แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้ ผลการเปรียบเทียบความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียน ปรากฏผลดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 14 คน

การทดลอง	จำนวน	\bar{X}	S.D.	ค่า t	Sig.
ก่อนเรียน	14	52.14	9.718	-13.280	.000
หลังเรียน	14	60.00	10.799		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 คะแนนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 52.14 คะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 60.00 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการสอนซินเนคติกส์ ทำให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

ผลการเปรียบเทียบความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนกับเกณฑ์ ร้อยละ 70

ตารางที่ 2 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนกับเกณฑ์ ร้อยละ 70 จำนวน 14 คน

คนที่	คะแนนทดสอบหลังเรียน	ร้อยละ
1	69	92.00
2	64	85.33
3	42	56.00
4	62	82.67
5	66	88.00
6	44	58.67
7	70	93.33
8	64	85.33
9	67	89.33
10	44	58.67
11	65	86.67
12	46	61.33
13	71	94.67
14	66	88.00
รวม	840	1120.00
\bar{X}	60.00	80.00

จากตารางที่ 2 พบว่า เปรียบเทียบคะแนนหลังเรียนของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 14 คน กับเกณฑ์ ร้อยละ 70 พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยทั้งหมด เท่ากับ ร้อยละ 80 สูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่า หลังจากนักเรียนได้เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์ ทำให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถเขียนเรื่องจากรูปภาพ เขียนเรื่องจากคำที่กำหนด เขียนเรื่องจากหัวข้อที่กำหนด เขียนเรียงความจากหัวข้อที่กำหนด และเขียนนิทานตามจินตนาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยผลการใช้รูปแบบการสอนซินเนคติกส์ที่มีต่อความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประเด็นที่นำมาอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียน ประกอบด้วย การเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้รูปแบบการสอนซินเนคติกส์ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วยมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดสาระสำคัญ สาระการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ สมรรถนะสำคัญของนักเรียน กิจกรรมการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล สื่อและแหล่งเรียนรู้ จำนวน 5 แผน และแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ มีคะแนนก่อนเรียนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 52.14 คะแนนหลังเรียนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 60.00 เมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 1 ทั้งนี้เนื่องมาจากรูปแบบการสอนซินเนคติกส์เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นขั้นตอนและกิจกรรมในแต่ละขั้นตอนจะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนได้ฝึกคิดพิจารณา กล้าคิด กล้าแสดงความคิดเห็นของตนเองออกมาอย่างกระตือรือร้น สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง โดยครูเป็นเพียงผู้แนะนำและส่งเสริมเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนมีอิสระในการคิดและเขียนได้อย่างเต็มที่ทั้งรายบุคคลและกระบวนการกลุ่ม ส่งผลให้นักเรียนเกิดความคิดที่แปลกใหม่นักเรียนสามารถคิดคำอุปมาอุปไมยได้อย่างหลากหลาย คำจำกัดความในลักษณะที่นักเรียนไม่เคยใช้มาก่อน ทำให้นักเรียนมีความสนใจ กระตือรือร้นที่จะคิดและสร้างคำได้อย่างไม่จำกัด นอกจากนี้ยังสามารถถ่ายทอดความรู้สึกรักคิดของตนเองออกมาผ่านกระบวนการเขียนโดยใช้การเปรียบเทียบและการสมมติจึงเป็นเหตุผลที่ทำให้นักเรียนมีพัฒนาการทางด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์เพิ่มมากขึ้น

2. การเปรียบเทียบความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนกับเกณฑ์ ร้อยละ 70 พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยทั้งหมด สูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 70 และเมื่อดูผลคะแนนความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนรายบุคคล มีพัฒนาการเขียนเรื่องจากรูปภาพ เขียนเรื่องจากคำที่กำหนด เขียนเรื่องจากหัวข้อที่กำหนด เขียนเรียงความจากหัวข้อที่กำหนด และเขียนนิทานตามจินตนาการได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 สูงขึ้นตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับ อัมพร นันทะเสนา (2560 : 104-110) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 จากผลการวิจัยข้างต้นอภิปรายได้ว่า อาจเนื่องจากการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนซินเนคติกส์นั้น เป็นรูปแบบการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน ช่วยให้นักเรียนเกิดแนวคิดที่แปลกใหม่แตกต่างไปจากเดิม มีความคิดนอกกรอบ ได้เปรียบเทียบ

สิ่งของที่มีทั้งความเหมือนและความต่าง และสามารถนำความคิดใหม่นั้นไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในการคิดสร้างสรรค์ จึงเป็นเหตุผลที่ทำให้นักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะการนำไปใช้

1.1 การแสดงความคิดเชิงเปรียบเทียบในบางครั้งนักเรียนจะไม่กล้าแสดงความคิดเห็น ครูควรช่วยกระตุ้นให้กำลังใจหรือช่วยอธิบายขยายความเพิ่มเติม เพื่อให้ นักเรียนมีความเชื่อมั่น กล้าที่จะแสดงความคิดเห็นออกมา และเกิดการสร้างองค์ความรู้ที่แปลกใหม่

1.2 ครูจะต้องอธิบายขั้นตอน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซินเนคติกส์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ให้ นักเรียนเข้าใจ และสามารถปฏิบัติตามขั้นตอนได้อย่างถูกต้อง

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้รูปแบบการสอนซินเนคติกส์ด้วยการศึกษาตัวแปรอื่น ๆ ร่วมด้วย เช่น เจตคติ ความพึงพอใจหรือความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนซินเนคติกส์ และใช้ร่วมกับสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษาหรือนวัตกรรมต่างๆ

2.2 ควรมีการทดลองวิจัยการนำรูปแบบการสอนซินเนคติกส์ไปพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เช่น กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2545). *การคิดสร้างสรรค์*. กรุงเทพมหานคร: ชัคเชสมิเดีย.
- จงกล วจนะเสถียร. (2559). *การพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซินเนคติกส์*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ทิตนา แคมมณี. (2557). *ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. (พิมพ์ครั้งที่ 18). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- นราวัลย์ พูลพิพัฒน์. (2529) การสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้บัตรย่อยกรองร่วมสมัยในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประภาศรี สีหอำไพ. (2524). วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- ปราณี สุรสิทธิ์. (2549). การเขียนสร้างสรรค์เชิงวารสาร. กรุงเทพมหานคร: แสงดาว.
- สุวิทย์ มูลคำ. (2547). กลยุทธ์การสอนคิดสร้างสรรค์. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: ภาพพิมพ์.
- สุคนธ์ สินธพานนท์ และคณะ. (2554). วิธีสอนตามแนวปฏิรูปการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพของเยาวชน. กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัด 9119 เทคนิคพรีนติ้ง.
- อัมพร นันทะเสนา. (2560). การศึกษาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์. วารสารราชพฤกษ์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา. 15 (2), 104-110.